

Palestijnse schendingen van de mensenrechten

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 2 december 2004) (Laatste bewerking: 29 maart 2020)

Vanaf het moment dat Jasser Arafat de leiding kreeg over de Palestijnse Autoriteit (PA) de “Bende van Ramallah” was er voor de Palestijnse burgers geen enkele sprake meer van enige politieke vrijheid. De burgerrechten werden met voeten getreden en er heerste een constante atmosfeer van agressie en brutaliteit van de verschillende terreurbendes die onder Arafats leiding vielen. Meningsvrijheid werd niet getolereerd en bijeenkomsten van de oppositie verboden. Burgers die het niet eens waren met zijn beleid, liepen het risico al hun persoonlijke bezittingen kwijt te raken, geconfiscieerd door Arafats corrupte politieapparaat. Journalisten die niet schreven wat hun werd opgedragen of die het lef hadden Arafats wachtende vleiers en slippendragers te bekritisieren, werden opgesloten en gemarteld. Vanaf het moment dat Arafat gezag is gaan uitoefenen in Gaza, en delen van Samaria en Judea, is hij begonnen alle lokale critici van de pers te muilkorfen door middel van willekeurige arrestaties, bedreigingen en psychische intimidatie.

De door de wereldleiders indertijd zo geliefde terreurbaas Jasser Arafat.

Het volk werd nauwlettend in de gaten gehouden en tegenstanders van Arafats bewind werden zonder enig bewijs beschuldigd van collaboratie met Israël en dikwijls publiekelijk gelyncht. Tijdens “[Operatie Defensieve Shield](#)” troffen Israëlische militairen een aantal gevangenen aan in een gevangenis in Sichem waarvan een deel van hen werd vastgehouden op verdenking van collaboratie met Israël. Sommige gevangenen hingen al een paar dagen met hun voeten aan het plafond. Zij waren bewerkt met messen, brandende

sigaretten en glas.

De eigenaar van een winkel vertelde dat hij een soort extra belasting moest betalen aan één van Arafats veiligheidsdiensten. Men dreigde hem te beschuldigen van collaboratie indien hij niet aan hun eisen zou voldoen. Een voormalige rechter uit Sichem (Nabloes) noemde het gerechtelijke systeem ‘een groot theater’. Hij zei dat vele rechters werden geïntimideerd en bedreigd door leden van Arafats veiligheidsdiensten. In de periode tussen september 2000 (het begin van de tweede intifada) en april 2004 zijn tientallen Palestijnse burgers door Arafats bendes [om politieke redenen uit de weg geruimd](#). Doden die door de internationale media, de Verenigde Naties en andere blindgangers routinematig aan Israël werden toegeschreven.

Academische en politieke persoonlijkheden, die tegen Arafats bewind protesteerden werden gearresteerd en mishandeld. Toen de christelijke burgemeester van Bethlehem Chanan Nasser na een bezoek aan Arafat huiswaarts keerde, waar hij bezwaren had geuit over de grafschendingen, moorden en overvallen van de in Bethlehem en omgeving opererende terreurbendes, moest hij zijn brandende auto hals over kop verlaten. Een groep prominente intellectuelen die een petitie hadden ondertekend waarin Arafats bewind werd beschuldigd van corruptie, werden gevangen gezet en gemarteld. Burgemeester Zuhir Hamdan die publiekelijk verkondigde dat zijn dorpsgenoten prefereerden te leven onder Israël inplaats van onder Arafat, werd neergeschoten, maar overleefde de aanslag. Terreurbenden genoten volledige immuniteit en maakten van hun vrijheid gebruik de eigen bevolking te tiranniseren zonder dat daar tegenop getreden werd. Arafats bewind was barbaars en onderdrukkend. Hij gebruikte het wapen van terreur en geweld niet alleen tegen Israël, maar ook tegen zijn eigen bevolking.

Mensenrechten schendingen ook onder het bewind van Mahmoud Abbas

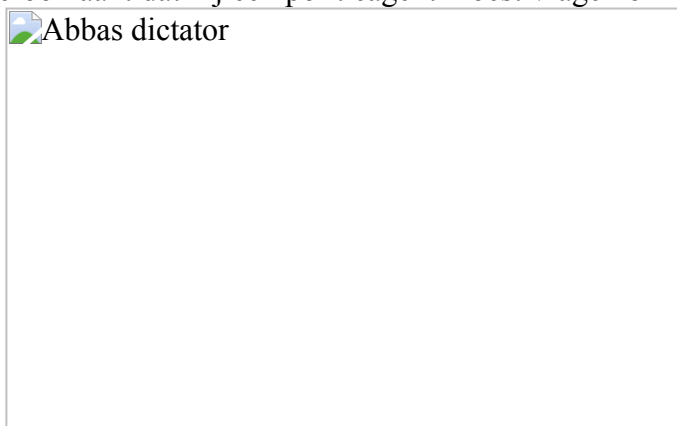
Ook het huidige PA bewind onder leiding van [Mahmoud Abbas](#) (Abu Mazen) neemt het niet zo nauw met de rechten van zijn onderdanen. De mensenrechten worden net als onder Arafat met voeten getreden en dat geldt eveneens voor de bewoners in Gaza onder het terreurbewind van Hamas. Nauwelijks in functie als ‘president’ van de Palestijnse Autoriteit vernieuwde Abbas de doodvonnissen van tenminste vijftien Arabieren die werden verdacht van collaboratie met Israël. Onder hen waren Yusef Hassan Sinwar, Muhammad Abu Kainas en zijn zoon Rami Kainas. Sinwar werd veroordeeld tot ophanging door een onder Abbas’ controle staand militair tribunaal in oktober 2004, na een proces dat nauwelijks een uur duurde. De anderen zijn door een vuurpeloton om het leven gebracht. Abbas spreekt over democratie en mensenrechten, maar hij is niets anders dan de andere kant van dezelfde munt als zijn voormalige ‘lievelingsbroeder’ Arafat. De manier waarop de rechtsgang in

Ramallah plaatsvindt en de beestachtige manier waarop vermeende collaborateurs in deze cultuur van de dood worden vermoord, roept geen enkele afkeurende reactie op van de wereldleiders.

Terwijl de leiders in het Westen blijven oproepen tot boycot van Israël voor vermeende mensenrechtenschendingen, blijven ze oorverdovend stil voor de [schending van de mensenrechten](#) in de gebieden die onder controle staan van Abbas. Er zijn voorbeelden genoeg hoe honderden en duizenden Palestijnen routinematig worden misbruikt door de leiders in Ramallah en gewapende Palestijnse terreurgroepen die [alle vrijheid genieten het volk te terroriseren](#). Wanneer Palestijnen door Palestijnen worden vermoord, horen we niets van de Verenigde Naties waar de grootste leugens winnen, en de gruwelijkste dictators in werkelijkheid de dienst uitmaken. Alleen wanneer ze Israël vals kunnen beschuldigen komt men in actie.

Human Rights Watch, de club die zich normaal gesproken bezig houdt met [het demoniseren van Israël](#) heeft in oktober 2018 een rapport uitgebracht over [martelpraktijken door de Palestijnse Autoriteit](#). Ze onthullen in detail wat de Palestijnse leiders doen met tegenstanders en critici. *“In de tijd dat de Palestijnen een zekere mate van zelfbestuur hebben gekregen over de Westelijke Jordaanoever (lees de Bijbelse gebieden Samaria en Judea) en de Gazastrook, hebben hun autoriteiten machinerieën van onderdrukking ingesteld om tegenstanders het zwijgen op te leggen onder meer door het gebruik van gruwelijke folterpraktijken.”* Het rapport bestempelde zowel de Palestijnse Autoriteit in Ramallah onder leiding van Mahmoud Abbas als Hamas in Gaza als ‘politiestaten’.

De individuele Palestijnen, die in het rapport worden genoemd, spreken van willekeurige arrestaties en afschuwelijke martelingen door hun eigen politie en veiligheidsdiensten. Een journalist, die gearresteerd werd voor het bekritisieren van Abbas en zijn bende, vertelde dat politieagenten zijn handen aan het plafond bonden en 'langzaam aan het touw trokken om druk op zijn armen uit te oefenen.' Dat had zoveel pijn bij hem veroorzaakt dat hij een politieagent moest vragen om zijn broek omhoog te trekken na een bezoek van hem aan het toilet.

 Abbas dictator

Men kan zich afvragen waarom de internationale gemeenschap een oogje dichtknijpt voor decennia van soortgelijk geweld door de Palestijnse Autoriteit tegen de eigen burgers. In feite geven de Verenigde Naties en de anti-Israël klik in Brussel helemaal niets om Palestijnen wanneer Israël er niet bij betrokken is. Zo is er nauwelijks sprake geweest van enige reactie op de slachting van duizenden Palestijnen tijdens de [Syrische burgeroorlog](#).

Waar zijn de beroemde ‘[Vrienden van Palestina](#)’? Waar zijn de Verenigde Naties die immer klaarstaan om Israël te beschuldigen van ‘mensenrechtenschendingen’. En waar is de media die het ene na het andere fake-nieuws verhaal publiceren dat Israël in een slecht daglicht stelt? De wereldleiders zijn niet geïnteresseerd in beelden waarin ‘politieagenten’ van de Palestijnse Autoriteit op [kinderen inslaan](#). Wanneer Israël erbij betrokken is, krijgen dit soort gebeurtenissen wereldwijde aandacht. Dat laat nog eens zien dat de wereld in werkelijkheid niets geeft om het welzijn van de Palestijnen.

In augustus 2017 oordeelde rechter Moshe Drori van de rechtbank in Jeruzalem dat de Palestijnse Autoriteit verantwoordelijk is voor de moord, ontvoering, opsluiting, marteling en verkrachting van [52 Arabieren](#) die onderdanen zijn van Israël of van de Palestijnse Autoriteit. Het vonnis beschreef martelingen met elektrische schokken; castratie; langdurig hangen aan de benen met het hoofd van de gevangene naar beneden; gieten van kokend plastic op de lichamen van gevangenen; het uittrekken van tanden en nagels; slaapgebrek en het beperken van voedsel; evenals moord en verkrachting van familieleden. Rechter Drori oordeelde dat de Palestijnse Autoriteit aansprakelijkheid voor de aanklachten zou moeten dragen maar Abbas en trawanten komen overal mee weg.

Jaarlijks worden honderden miljoenen euro's en dollars van Europese en Amerikaanse belastingbetalers naar Ramallah overgemaakt om de corrupte en misdadige “[Bende van Ramallah](#)” overeind te houden. Washington en Brussel zijn blind voor de feiten. De enorme geldstromen tarten al vele jaren het gezond verstand.

Ze zijn volledig op de hoogte van de terreur door PA-veiligheidstroepen op journalisten en anderen die commentaar hebben op het bewind in Ramallah. Daaruit blijkt maar weer eens dat uitsluitend Israël hun

doelwit is. Hun anti-Israëlmotor draait op pure Jodenhaat en in dat boosaardig schertstoneel spelen de Arabieren die onder het gezag van het PA-bewind vallen, slechts een minderwaardige bijrol.

—Mensenrechten organisatie B'tselem laat Palestijnen executeren

Arabieren die huizen aan Joden verkopen riskeren daarmee hun leven. In de loop der jaren zijn tientallen Palestijnse Arabieren ontvoerd, vermoord, gearresteerd, gevangengezet en anderszins gestraft voor het verkopen van eigendommen aan Joden. Abbas en trawanten krijgen daarbij de hulp van de extreem-linkse Israëlische organisatie B'tselem. Deze organisatie blijkt Palestijnen aan te geven die zaken doen met Joden – [en daarmee hun executie bewerkstelligt](#). En dat terwijl de organisatie weet dat die Palestijnen vervolgens intensief gemarteld en gedood worden. De betrokken medewerkers hebben dit toegegeven op in het geheim opgenomen videobeelden. Zij bleken daar zelfs trots op te zijn. De laatste jaren worden die doodstraffen – vanwege internationale kritiek – niet meer officieel voltrokken door Abbas en trawanten. Maar Palestijnen die zijn veroordeeld voor het verkopen van bijvoorbeeld grond aan Joden leven nog steeds niet lang meer: zij sterven nu door 'een hartaanval' of door 'een val uit een Palestijns gevangenisraam'. Dat B'tselem welbewust Palestijnen aangeeft om te laten martelen en vermoorden, geeft duidelijk aan dat B'tselem helemaal niets op heeft met 'mensenrechten', maar uitsluitend bezig is met zijn extreem-linkse, anti-Israëlische agenda.

Op 22 december 2019 werd een Palestijnse man, die eigendommen verkocht zou hebben aan Joodse kopers, dood verklaard in een ziekenhuis in het [Palestijnse terreurnest Ramallah](#). De man, wiens identiteit niet werd onthuld, werd in 2012 gearresteerd op beschuldiging van 'illegale zaken met de vijand'. Hij werd veroordeeld tot 10 jaar gevangenisstraf. De Palestijnse Autoriteit heeft geen details verstrekt over de omstandigheden van zijn dood, of deze nu een natuurlijke oorzaak had of het gevolg was van lichamelijk letsel. Palestijnse moslimgeestelijken gaan zelfs zover dat ze fatwas uitdelen tegen bewoners die vallen onder het bewind van Ramallah. Arabieren die aan Joden verkopen, en hen 'verraders' en 'ongelovigen' noemen. Het is ongehoord dat dit aanzetten tot moord op onschuldigen overwegend wordt gefinancierd [met subsidie van de Europese Unie en daarbovenop nog extra subsidie van Nederland](#).

De manier waarop de rechtsgang onder het bewind van Abbas plaatsvindt roept geen enkele afkeurende reactie op van de wereldleiders. In tegendeel: ze krijgen nog steeds, net als een baby de fles krijgt, jaarlijks honderden miljoenen euro's en dollars van Europese en Amerikaanse belastingbetalers om hun misdadige bewind overeind te houden. Washington en Brussel zijn blind voor de feiten. De enorme geldstromen tarten al vele jaren het gezond verstand. In Engeland eisen parlementariërs inmiddels [de onmiddellijke stopzetting](#) van dit financieren van medeplichtigheid aan marteling en moord.

Met de vrijheid van meningsuiting is het eveneens droevig gesteld. Er is in toenemende mate sprake van [onderdrukking van de persvrijheid](#). Telefoons van [politieke tegenstanders](#) worden aftapt en beheerders van internet sites worden [geblokkeerd](#) en beschuldigd van het verspreiden van "opruiming en leugens om zodoende de structuur van de samenleving te breken." In opdracht van het bewind worden Arabische journalisten, bloggers en studenten gearresteerd vanwege [kritische opmerkingen](#) over Mazen en zijn corrupte klik, op socialenetwerksites zoals Facebook. Onder hen was [Jamal Abu Rihan](#), een blogger die op zijn Facebook-pagina schreef: "De mensen willen een einde aan de corruptie."

Het beleid van Abbas is er op gericht kritische media berichtgeving geheel uit te bannen. Apparatuur van journalisten wordt regelmatig in beslag genomen en journalisten willekeurig gedetineerd en soms gemarteld. In januari 2012, [arresteerden](#) 'veiligheidstroepen' Al-Ahram reporter Khaled Amayreh omdat hij kritiek had geuit op Abbas, en Hamas leider Ismail Haniyeh als de "legitieme Palestijnse premier" had aangeduid. Niemand weet precies hoeveel mensen er achter de tralies zitten vanwege kritiek op de PA.

Terwijl de linkse klik in het Westen blijft oproepen tot boycot van Israël voor vermeende mensenrechtenschendingen, blijven ze oorverdovend stil voor de [schending van de mensenrechten](#) in de gebieden die onder controle staan van Abbas en trawanten. En dat geldt eveneens voor Internationale mensenrechtengroepen en organisaties die van zichzelf beweren de vrijheid van de media te verdedigen, en voor de Westerse regeringen, die het PLO-bewind financieel en, materieel overvloedig bedruipen. Ze zijn volledig op de hoogte van de terreur door PLO-veiligheidstroepen op journalisten en anderen die commentaar hebben op dictator Mazen en trawanten.

Bij vreedzame demonstraties wordt dikwijls gebruik gemaakt van knuppels en geweerkolven en wordt de uitrusting van journalisten vernield. Er zijn gevallen bekend dat de armen van demonstranten op hun rug worden vastgebonden, en vervolgens omhoog worden getrokken totdat hun schouders uit de kom zijn. Bovendien vallen politieagenten in burger vrouwelijke demonstranten lastig en komt het tot seksuele overvallen. Hoe gewelddadig het er toe gaat mag ook blijken uit de manier waarop Mazens 'politiekorps' [burgers in elkaar slaat](#), tijdens manifestaties tegen zijn bewind. [Zelfs meisjes worden geslagen](#).

Grof geweld door PA-politie

De politie viel de demonstranten aan met knuppels en geweerkolven, sloeg en verwondde minstens zeven mensen. [Zelfs meisjes werden geslagen](#). Zeven demonstranten werden meegenomen naar een politiebureau samen met minstens twee journalisten waaronder een fotograaf van persbureau Reuters.

In een in januari 2014 verschenen rapport van de Palestijnse ['Onafhankelijke Commissie voor Mensenrechten'](#) (ICHR) blijkt ook hoezeer de bevolking wordt onderdrukt in de PA-gebieden en in Gaza. Het

PA-bewind en de terreurbeweging Hamas in Gaza [zijn verantwoordelijk voor martelingen, onderdrukking](#) en aanvallen op de vrijheid van meningsuiting. Folteringen en mishandelingen in gevangenissen, onwettige arrestaties of illegale inbeslagnames van geld, zijn regelmatig terugkerende gebeurtenissen.

Bovendien vermeldt het rapport 85 klachten wegens onwettige arrestaties of illegale inbeslagnames van geld, bijvoorbeeld door afpersing van gedetineerden in PLO- gevangenissen. Het rapport noemt ook bijzonder ernstige gevallen van politie-criminaliteit, zoals het gebruik van buitensporig geweld door de PLO-politie tegen een demonstratie door jongeren op 12 januari 2014, ten noorden van Ramallah. Volgens het rapport viel de politie hen aan met knuppels en schrikgranaten. Meer dan 60 demonstranten liepen hoofd en beenletsel op, volgens de mensenrechtenorganisatie. Bij een ander incident op 28 januari schoot de PA-politie met scherp naar stenengooiers in Ramallah, hoewel er volgens het ICHR-rapport geen dreigende situatie was. Vier personen raakten gewond.

Het Instituut voor Gerechtigheid in Jeruzalem (JIJ) [heeft ook een rapport gepubliceerd](#) waarin de schendingen van de mensenrechten door de PA en Hamas in Gaza, worden behandeld. Het is de PA lage tijd gelukt door middel van censuur en intimidatie van journalisten, deze schendingen uit de publiciteit te houden en datzelfde geldt voor de terreurbeweging Hamas. Ook uit dit 57 pagina's tellende rapport blijkt dat Abbas' volgelingen het slachtoffer zijn van diverse schendingen van hun mensenrechten. Daarnaast zijn er nog 32 pagina's gepubliceerd over het ontbreken van religieuze vrijheid. Het doel van het rapport is om de VS en Europa ervan te overtuigen hun enorme sommen geld voor de Palestijnse leiders te koppelen aan de voorwaarde dat deze de burgerrechten van hun burgers garanderen. Maar dat blijkt in de praktijk geen enkel effect te hebben want de geldstromen blijven onverminderd doorgaan.

Het JIJ heeft inmiddels een aanklacht ingediend bij het Internationaal Gerechtshof in Den Haag tegen Mahmoud Abbas en zijn bende. De aanklacht betreft ernstige schendingen van de rechten van de Palestijnse bevolking in de periode van juni 2014 tot april 2018. Volgens de aanklacht zouden Palestijnse veiligheidsbeambten politieke gevangenen routinematig martelen; zeventien gevangenen zouden daarbij in de afgelopen jaren zijn omgekomen. In de aanklacht wijst JIJ erop dat met name studenten, journalisten en politici die het waagden om kritiek te leveren op Abbas' en trawanten, te maken kregen met machtsmisbruik. Geweld tegen Palestijnse burgers wordt systematisch toegepast en vindt op brede schaal plaats. En dat terwijl de Palestijnse Autoriteit *het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke rechten* en het *Verdrag tegen Foltering heeft ondertekend*.

Op zaterdag 25 november 2017 was de “[Internationale dag voor de uitbanning van geweld tegen vrouwen](#)“. De “Bende van Ramallah”gebruikte deze dag om weer een serie leugens te verkondigen. Terwijl [een op de vier getrouwde Palestijnse vrouwen fysieke mishandeling meldt](#), wordt dit feit natuurlijk volledig verzwegen. Ze verzwijgen bewust de problemen van huiselijk geweld, eerwraak, vrouwen die verkracht zijn en vervolgens beschuldigd worden van overspel, en de meerderheid van de Palestijnse vrouwen die psychologische mishandeling melden van hun echtgenoten. In plaats daarvan geven ze Israël de schuld van al hun problemen en zeggen ze dat alle problemen van Palestijnse vrouwen het resultaat zijn van de ‘bezetting’ door Israël. Palestijnse vrouwen zouden hebben gevochten tegen Israëliisch geweld waarbij hun hoofddoeken zouden zijn afgerukt. De Palestijnse leiders riepen de internationale gemeenschap en internationale ngo’s op om “op te staan tegen de schendingen van vrouwenrechten in ‘Palestina’ in het algemeen en in Jeruzalem in het bijzonder, door het implementeren van VN-resoluties over het beëindigen van de bezetting en erkenning van de Palestijnse staat.” Vrouwen die onder het bewind van Mahmoud Abbas en zijn bende vallen zijn slachtoffers van mishandeling in hun eigen samenleving.

Palestijnse veiligheidstroepen meer dan 20 nieuwssites geblokkeerd en tientallen journalisten gearresteerd. Daarnaast heeft Abbas ingestemd met een [Wet op Cybermisdaden](#) die zijn veiligheidstrijdkrachten uitgebreide bevoegdheden geeft om zijn critici op de sociale media tot zwijgen te brengen. Geen mens blijft buiten bereik voor de lange arm van de “Bende van Ramallah”. Zodra Palestijnen het lef hebben Abbas en zijn corrupte trawanten te bekritisieren of te beschuldigen van corruptie, dan worden ze zonder pardon achter de tralies gezet op basis van valse beschuldigingen.

Ook richten Abbas en zijn corrupte klik hun blik op rechters en advocaten en zijn ze soortgelijke maatregelen aan het nemen tegen de gerechtelijke autoriteit als tegen journalisten. Palestijnse rechters en advocaten zeggen van plan te zijn om strijd gaan voeren tegen deze poging om het rechtsstelsel om te zetten in een persoonlijk instrument voor represailles. Ze hebben al een aantal openbare protesten gevoerd en eisen dat de PA-regering afziet van haar plan tot wijziging van de wet op de gerechtelijke autoriteit, en zich te willen bemoeien met het werk van de rechters en rechtbanken. Abbas is stilaan met succes bezig om de PA te veranderen in een autocratische one-man-show, waardoor het een privé Abbas heerlijkheid wordt. Na de journalisten, de media en de rechterlijke macht, blijft over om te bezien wie de volgende is die aan de beurt komt.

Het bewind in Ramallah is niets anders dan een bende criminelen die de mensenrechten van vrouwen en kinderen met voeten getreden. Ze ondernemen niets tegen de zogenaamde ‘[eerwraakmoorden](#)’ waarvan Arabische meisjes en vrouwen regelmatig het slachtoffer worden.

Volgens de Arabische journaliste [Salam Kawther](#) gaat het in werkelijkheid om een bende criminelen, dieven, moordenaars, seksuele smeerlappen en gangsters. *“Er is geen wezenlijk verschil tussen de PA en maffiabendes. Zo was een officier van de veiligheidstroepen Audeh, een beruchte crimineel voordat het PA-bewind hem in dienst nam als officier. Er werden honderden Arabische vrouwen vermoord door hun families tijdens de Al-Aksa Intifada en ook daarna. Het bewind laat na om een functionerend justitiesysteem te vestigen; ze doen niets aan het beschermen van de mensenrechten. De militaire organisaties zijn volledig corrupt. Hun voornaamste bezigheden zijn het bestellen van Palestijnse burgers en het leven voor hen onmogelijk te maken. Omkoperijen hebben de wet vervangen.”*

“Als iemand zijn familieleden in de gevangenis wil bezoeken, is de vrouw van de gevangene verplicht om seksuele gunsten te verlenen aan politieambtenaren. Politieagenten leiden bendes van drugshandelaren en dieven die auto’s in Israël stelen. De vroegere politieambtenaar Gazi Al-Jabali was een ongelooflijk corrupt persoon. Het Israëliische leger nam miljoenen in beslag van zijn rijkdom, die ze vonden tijdens een huiszoeking door de militairen. De miljoenen waren buitgemaakt op arme Arabieren in Gaza. De Arabieren die werden gevangen genomen tijdens de Eerste Intifada of die Israëliërs doodden, werden automatisch in dienst genomen door het leger en kregen automatisch de rang van officier. Alle huidige officieren zijn dieven en moordenaars. Al de misdadigers, de autodieven, etc. werden allemaal in dienst genomen door het leger van het bewind. Schoolbusmoordenaar Mohammed Dahlan liet vele criminelen onder zijn commando werken. Hij richtte doodseskadere op die betrokken waren bij het ontvoeren en doden van burgers in Gaza. Om officier te zijn onder het bewind van Mazen in het nodig een moordenaar te zijn, een misdadiger, of een familielid van iemand die bij het bewind werkt” aldus Kawther.

Salam Kawther

Ook in Gaza worden de mensenrechten met voeten getreden

Ook in Gaza zijn de burgers regelmatig slachtoffer van door Hamas gepleegde gruwelijkheden. Burgers die het lef hebben te demonstreren moeten het met maar al te vaak met de dood bekopen. Voorbeeld is een demonstratie in de Shuja'iyah buurt door ongeveer 20 burgers. Zij protesteerden tegen het afschieten van raketten door Hamas uit hun omgeving. Toen Hamas van de demonstratie op de hoogte werd gesteld, verschenen er gewapende beulen op het toneel. De demonstranten werden vervolgens op een rij gezet en zonder pardon in het openbaar geëxecuteerd op beschuldiging van "[collaboratie met de vijand](#)". Nu is het een bekend verschijnsel dat iedereen die zich kritisch over Hamas durft uit te laten, van collaboratie wordt beschuldigd.

Regelmatig worden in Gaza mensen alleen op grond van geruchten als collaborateurs beschouwd en vermoord. De executies dienen ook om het schrikbewind van Hamas in stand te houden. Tijdens [Operatie Pillar of Defense](#) executeerden de Al-Qassam Brigades, de militaire tak van Hamas zes vermeende collaborateurs in Gaza. Ze werden ervan beschuldigd voor Israël te spioneren en werden met een bus naar het centrum van de stad gebracht en daar publiekelijk vermoord.

Slachtoffer Ribhi Badawi achter een motor door de straten gesleept

Een van de slachtoffers Ribhi Badawi, werd vervolgens achter een motor [door de straten gesleept](#) in het zicht van honderden toeschouwers waaronder kinderen.

De zes bleken echter geen collaborateurs te zijn geweest maar politieke rivalen van Hamas. Badawi bleek lid te zijn van de moslimfundamentalistische organisatie Jaljalat – 'Donder', die zijn inspiratie ontleent aan Al-Qaida en daarmee voorstander is van een nog hardere lijn dan Hamas. Het was dus gewoonweg een afrekening met een politieke rivaal van Hamas.

Ook gewone burgers moeten het onder het terreurbewind van Hamas ontgelden. Op een [videoclip](#) (inmiddels verwijderd) was te zien hoe Hamas terroristen een moslimhuwelijk verstoren, er alles kort en klein slaan, de bruidegom vermoorden omdat de gasten teveel lawaai maken en liedjes zingen. Verder zijn er beelden te zien hoe Hamas afrekent met de [moslimbroeders](#) van de Fatah beweging. En de wereld maar inhakken op Israël! Wanneer Israël's terroristen ombrengen, regent het VN-resoluties en internationale veroordelingen. Wanneer [moslims andere moslims vermoorden](#), zwijgt de wereld.

Oude Arabische vrouwen en kinderen worden door Hamas gedwongen om te blijven wonen in fake tentenkampen midden tussen de puinhopen om zo de Westerse journalisten en allerhande diplomaten te misleiden zodat Hamas kan laten zien hoe 'vreselijk' Israël met de bevolking in Gaza omgaat. Dat zorgt namelijk voor de constante toestroom van buitenlandse giften, en het houdt de banen van de honderden medewerkers van de diverse hulporganisaties in stand die met dit geld worden betaald.

Moslimvrouwen in Gaza betogen tegen de dictatuur en vrouwenonderdrukking van Hamas in de Gazastrook

De opvoeding van de kinderen [om zichzelf op te blazen](#), kindsoldaat te worden of te dienen als menselijk schild wordt op de radio, de televisie, in schoolboeken, kranten en door de Palestijnse politici gepropageerd en is de belangrijkste factor dat er kinderen opgroeien die terrorist willen worden. Zulke praktijken zijn de meest grove vorm van kindermishandeling, omdat zij een rechtstreekse weg naar de gevangenis of een vroege dood vormen.

Palestijnen sterven in Palestijnse gevangenissen

In Engeland is grote ophef ontstaan na publicatie in The Sunday Times dat miljoenen Britse ponden gaan naar de Palestijnse 'veiligheidsdiensten' die Palestijnse gevangenen martelen. Bewijzen daarvoor zijn gepubliceerd in een rapport van Human Right Watch waarin interviews zijn opgenomen die door de Sunday Times zijn gevoerd met slachtoffers. De Palestijnse veiligheidsdiensten zouden gevangenen dikwijls urenlang aan hun voeten aan plafonds opgehangen. Ook zouden ze worden geschopt, met stokken geslagen en met schijn executies worden geconfronteerd. De slachtoffers vertellen dat ze nooit een proces hebben gehad. Uit de informatie blijkt dat deze martelingen eerder regel dan uitzondering zijn. De Sunday Times heeft een aantal slachtoffers geïnterviewd en bevestigd de beschuldigingen. De onthulling in de Times kwam in de week waarin tijdens een donorconferentie in Berlijn op 24 juni 2008, 40 landen waaronder Engeland en Nederland, 160 miljoen euro aan financiële steun toezegden voor de PA-veiligheidsdiensten en het versterken van de 'politie' en een onafhankelijke justitie.

Ook Palestijnse christenen werden/worden aan martelingen blootgesteld. Er is sprake van etnische zuivering door het bewind in Ramallah. Klik [hier](#) voor mijn artikel over de vervolging van christenen in de PA-gebieden.

Op 16 augustus 2001 werd Mohammed Bak'r een christen Palestijn door de PA-politie gearresteerd en gevangen gehouden in het dorp Salfet. Bak'r en ervan beschuldigd een verrader van de islam te zijn vanwege zijn bekering tot het christendom en daarom de dood verdiende. Via een familielid werd bekend dat hij werd gemarteld. Ze hadden hem met zijn handen aan het plafond gehangen met zijn voeten van de vloer. In dezelfde gevangenis zat nog een andere ex-moslim die na herhaalde verzoeken eindelijk zijn familie op bezoek kreeg. De man was zo vreselijk gemarteld dat hij zijn eigen naam niet eens meer wist. Een andere christen-arabier Saaëd werd tijdens ondervraging zo meedogenloos geslagen dat hij van ellende een valse bekentenis aflegde. Ze sloten hem op in een stikdonkere ondergrondse cel totdat hij onder druk van het Rode Kruis uiteindelijk werd overgeplaatst naar een 'normale' gevangenis. Een onafhankelijk Palestijns onderzoek is eveneens met bewijzen gekomen dat marteling van gevangenen de normaalste zaak van de wereld is. Zo bleek Majd Barghouti een lid van Hamas, die door de PA-veiligheidsdienst werd vastgehouden, met metalen pijpen tot bloedens toe geslagen, zijn benen waren blauw van de kneuzingen en zijn borst vertoonden open wonden. Het PA-bewind verklaarde dat Barghouti aan een hartaanval gestorven was.

Leden van de Palestijnse 'veiligheidsdiensten' waarvoor in Berlijn 160 miljoen euro is ingezameld.

De wereldleiders zijn niet geïnteresseerd in beelden waarin politieagenten van de Palestijnse Autoriteit een [Palestijnse jongen bruut slaan](#). Wanneer Israël erbij betrokken is, krijgen dit soort gebeurtenissen wereldwijde aandacht van de VN, wereldleiders en de media. Maar de jongen werd niet door Joden geslagen. Het gevolg voor hem was het zelfde,

maar het gaat om de identiteit van de daders. Palestijnen die een Palestijn slaan is niet belangrijk, Israëli's die een Palestijn slaan is dat wel. Dat laat nog eens zien dat de wereld in werkelijkheid niets geeft om het welzijn van de Palestijnen. Er zijn voorbeelden genoeg hoe honderden en duizenden Palestijnen routinematig worden misbruikt door Hamas, de leiders in Ramallah en gewapende Palestijnse terreurgroepen die alle vrijheid genieten het volk te terroriseren. De internationale gemeenschap is niet geïnteresseerd in dit soort gebeurtenissen en maken alleen maar kabaal wanneer ze de mogelijkheid hebben om de Joden te belasteren en de staat Israël te veroordelen.

Wanneer [Palestijnen door Palestijnen worden vermoord](#) doen de internationale nieuwsbrengrers, de Verenigde Naties, Washington, Brussel en allerlei mensenrechten organisaties, alsof ze van niets weten. Alleen wanneer Israël erbij betrokken is komt men in actie.

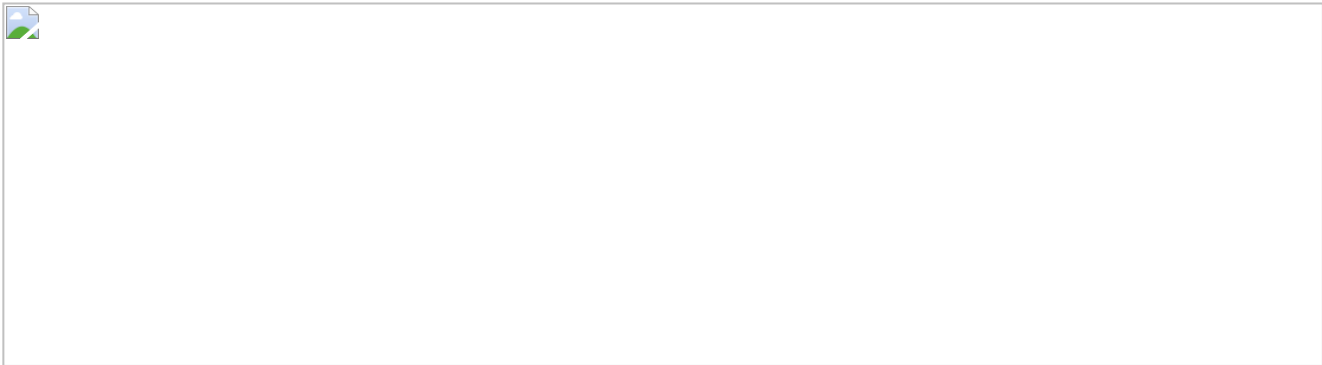
Mensenrechtengroepen weigeren hulp aan 52 Arabische slachtoffers van Palestijnse repressie

Een groep van 52 Arabieren, [ingezetenen van de Palestijnse Autoriteit](#), die kostbare medische evaluaties nodig hadden om compensaties aan te vragen na een uitspraak van de rechtbank waarbij de PA schuldig werd bevonden aan het martelen van hen, wendde zich tot vijftien verschillende mensenrechtenorganisaties voor ondersteuning maar werd door 13 van hen geweigerd, berichtte Israël Hayom op vrijdag.

In augustus 2017 oordeelde rechter Moshe Drori van de rechtbank in Jeruzalem dat de Palestijnse Autoriteit verantwoordelijk is voor de moord, ontvoering, opsluiting, marteling en verkrachting van [52 Arabieren](#) die onderdanen zijn van Israël of van de Palestijnse Autoriteit. Het vonnis over deze zaken dateerde uit de periode 1995-2002 en beschreef martelingen met elektrische schokken; castratie; langdurig hangen aan de benen met het hoofd van de gevangene naar beneden; gieten van kokend plastic op de lichamen van gevangenen; tanden en nagels trekken; slaapgebrek en voedseldeprivatie; evenals moord en verkrachting van familieleden. Rechter Drori oordeelde dat de Palestijnse Autoriteit aansprakelijkheid voor de aanklachten zou moeten dragen. De uitspraak was een enorme overwinning voor de aanklagers, maar al snel werd duidelijk dat, om hun herstelbetalingen van de Palestijnse Autoriteit te verkrijgen, de mening moesten voorzien van medische experts op een aantal gebieden, wat een zeer kostbare onderneming was.

Om de aanklagers te helpen, hebben advocaten Barak Kedem en Aryeh Arbus een aanvraag ingediend bij 15 mensenrechtenorganisaties, die regelmatig in de voorhoede staan van de strijd tegen de Israëlische ‘bezetting’, de benarde positie van Israëlische Arabieren en de sloop van huizen die toebehoren aan families van terroristen – en die profiteren van zeer grote fondsen van buitenlandse regeringen en liefdadigheidsinstellingen en het New Israel Fund – maar weinig reacties hebben ontvangen, laat staan dat er daadwerkelijke aanbiedingen zijn om te helpen. Het New Israel Fund, B’Tselem, Rabbis for Human Rights, en de Association for Civil Rights in Israel behoorden tot de groepen die de verzoeken om hulp van de aanklagers negeerden.

Een [rapport](#) van november 2019 van de Palestijnse NGO Juzoor stelde dat 55 procent van de vrouwen in het oostelijk deel van Jeruzalem huiselijk geweld heeft meegemaakt. Het rapport, getiteld *Empowering Women in Marginalized East Jerusalem Communities*, schetste dat 50 procent van deze vrouwen voor het eerst worden blootgesteld aan huiselijk geweld op de leeftijd van 15 jaar of jonger. Een [ander rapport](#) uit september 2018 komt tot eenzelfde bevindingen:

Terug naar: [Inhoud](#)